

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 21. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 175—176.)

175.

Ustawa z dnia 14. grudnia 1893,
zmieniająca §. 3 ustawy z dnia 30. marca 1893,
(Dz. u. p. Nr. 65) o wydawaniu soli bydłczej po
zniżonej cenie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Paragraf 3 ustawy z dnia 30. marca 1893,
(Dz. u. p. Nr. 65) o wydawaniu soli bydłczej po zni-
żonej cenie zostaje zmieniony i ma teraz opiewać
jak następuje:

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa
mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, po-
ruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 14. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

176.

Rozporządzenie Ministerstwa skar-
bu z dnia 20. grudnia 1893,
w przedmiocie wykonania ustaw z dnia 30. marca
1893 (Dz. u. p. Nr. 65) i z dnia 14. grudnia 1893
(Dz. u. p. Nr. 175) o wydawaniu soli bydłczej po
zniżonej cenie.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 30.
marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 65), a względnie ustawy
z dnia 14. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 175) o wy-
dawaniu soli bydłczej po zniżonej cenie, rozporządza
się co następuje:

§. 1.

Do nabywania według postanowień niżej za-
mieszczonych soli bydłczej po zniżonej cenie w kwoc-
cie 5 zł. za 100 kilogramów, uprawnieni są w ogóle
wszyscy gospodarze wiejszy (posiadacze lub dzier-
żawcy gospodarstwa wiejskiego), posiadający w kró-
lestwach i krajach w Radzie państwa reprezento-
wanych z wyjątkiem Dalmacyi, najmniej jedną
sztukę bydła tych rodzajów, które w rejestrze po-
dług załączki A (kolumny 5—10) wygotowanym,
są oznaczone, o ile cała gmina, na której obszarze
owe sztuki bydła w stajniach stoją, nie jest od na-
bywania takiej soli wyłączona.

Załączka A.

Cała gmina może być od poboru soli bydłowej wyłączona albo w skutek wyraźnego zrzeczenia się poboru takiej soli, albo gdy prawo poboru będzie jej za karę odebrane (§. 17).

Nadto wyłączeni są od dalszego nabywania tej soli bydłowej wszyscy ci gospodarze:

- a) którzy z powodu nadużycia takiej soli bydłowej uznani zostaną za winnych ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego,
- b) którzy obok gospodarstwa miejskiego trudnią się także handlem solą kuchenną w siedzibie swego gospodarstwa wiejskiego, lub
- c) którzy z jakiegokolwiek szczególnego tytułu prawnego pobierają już sól bydłową (np. jako deputat lub z łaski) dla swego bydła, a to bądź bezpłatnie, bądź po niższej cenie niż po 5 zł. za 100 kilogramów. Gospodarze jednak ci są tylko o tyle wyłączeni od poboru soli bydłowej po tej ostatniej cenie, o ile ilość soli wydawana im bezpłatnie lub po niższej cenie wynosi więcej lub przynajmniej tyle, ile stosownie do postanowień niżej podanych mogliby dostać soli bydłowej po cenie 5 zł. za 100 kilogramów.

§. 2.

Sól bydłowa, która wydawana być ma w ilości aż do 500.000 cetnarów metrycznych rocznie, rozdzielana będzie w myśl ustawy na poszczególne królestwa i kraje (z wyjątkiem Dalmacyi), powiaty administracyjne i gminy w stosunku ilości i rodzaju ich bydła, obliczonego według względnie ostatniej konskrypcyi.

W Galicyi i na Bukowinie rzeczony rozkład soli bydłowej rozciągać się ma także na wyłączone ze związku gminnego samodzielne obszary dworskie, z którymi pod względem wydawania soli w ogóle postępować się będzie tak samo, jak z gminami.

Wynik tego rozkładu obowiązuje — niezawisłe od sprostowań, któreby w razie zmian w podziale administracyjnym wcześniej były potrzebne — aż do końca tego roku, w którym na podstawie najbliższej urzędowej konskrypcyi bydła będzie można przystąpić do nowego rozkładu soli bydłowej.

Rozkład soli bydłowej na poszczególne kraje uskutecznia Ministerstwo skarbu, a rozkład na powiaty administracyjne (miasta z własnym statutem

i starostwa), a względnie na wszystkie gminy, wykonywają właściwe Władze skarbowe krajowe, a to w taki sposób, żeby ilość kilogramów soli bydłowej, na każdą gminę przypadająca, była podzielna przez 50. W tym celu reszty, wynoszące mniej jak 25 kilogramów, należy opuszczać, wynoszące zaś tyle lub więcej, podwyższać do 50.

§. 3.

Celem rozkładu ilości soli bydłowej, jaka stosownie do §. 2. dla każdej gminy miejskiej i wiejskiej będzie wyznaczana, na poszczególnych gospodarzy wiejskich, bydło posiadających (rozkład indywidualny), winien przełożony każdego obszaru gminnego w listopadzie każdego roku oznaczyć istniejącą rzeczywiście naówczas w obszarze gminnym ogólną ilość bydła gospodarzy tego obszaru, a to podług podanych w załączce A (kolumny 5 aż do 10) grup poszczególnych rodzajów bydła, i podług tamtejszych gospodarzy wiejskich, w sposób jak najdokładniejszy i jak najniezawodniejszy, a następnie sposobem objaśnionym w załączce B, najpóźniej aż do 10. grudnia każdego roku obliczyć ilość, jaka z ilości soli bydłowej, gminie na rok wyznaczonej i oznajmionej, przypada na rok następny na każdego z osobna gospodarza wiejskiego bydło posiadającego w stosunku zbadanej rzeczywistej ilości jego bydła w porze zimowej. Gdyby obliczona tym sposobem ilość, z przyczyny nie uwzględniania bydła osób nie zaliczonych do stanu gospodarzy wiejskich, albo z jakiegokolwiek innej przyczyny, wynosiła więcej niż 2 kilogramy na każdą obliczoną jednostkę bydła (załączka A, kol. 11), należy zmniejszyć ją do tej ilości.

Załączka B.

Z ilości tym sposobem oznaczonej strąca się ilość soli, którą posiadacz bydła z jakiegokolwiek tytułu prawnego (np. jako deputat lub z łaski) bezpłatnie lub po niższej cenie niż po 5 zł. za 100 kilogramów rocznie otrzymuje, a którą właściwa Władza skarbowa krajowa wcześniej ma obliczyć, i odnośnej zwierzchności gminnej jakoteż właściwemu Biuru kontroli powiatowej podać do wiadomości; to co zostanie, stanowi wymiar największy, aż do którego każdy gospodarz wiejski do poboru uprawniony, może żądać soli dla swego bydła w odnośnej gminie w stajni stojącego.

Wymiar ten może także być oznaczany z współdziałaniem jednego z tych związków rolniczych, w których okręgu odnośna gmina leży.

Wynik zbadania ilości bydła i indywidualnego rozkładu soli bydłowej zapisać należy w rejestrze rozkładu soli bydłowej, ściśle według załączki A

utrzymywać się mającym, który każdemu gospodarzowi wiejskiemu, jakoteż funkcjonaryuszom rządowym (także dla sporządzania odpisów) przeglądać wolno.

Zażalenia dotyczące się oznaczenia ilości bydła lub wymiaru soli bydłowej podawać mają gospodarze wiejscy w gminach własny statut posiadających do Władzy administracyjnej krajowej, we wszystkich innych gminach, do właściwego starostwa, któreto Władze orzekają co do takich zażeń w pierwszej i ostatniej instancyi.

§. 4.

Sól bydłowa wydawana będzie z c. k. Składów soli do tego przeznaczonych (§. 5) zmielona i już zaprawiona, po cenie niższej 5 zł. za 100 kilogramów, bez opakowania, z wagi odnośnego składu soli.

Cena 5 zł. obejmuje więc także koszta zaprawienia, natomiast, wszelkie koszta opakowania, nalożenia i spedycyi tej soli od wagi solnej aż do miejsca użycia, ponosić ma nabywca soli bydłowej.

Wyjąwszy te przypadki, w których sól bydłową odbierają gminy same, pobór tej soli bydłowej z wszystkich c. k. Składów soli, które do jej wyrobienia zostaną kiedykolwiek wyznaczone, załatwiać będzie Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu. Spedytorowie prywatni, agenci, handlarze itp. są bezwarunkowo wyłączeni od wszelkiego pośrednictwa przy poborze soli bydłowej z c. k. Składów soli.

Przewiezienie soli bydłowej od ostatniej stacyi kolei, na którą Biuro solne takową dla jednej lub więcej gmin przysła, aż do tych gmin, jest rzeczą przełożonego gminy lub prezesa stowarzyszenia, który ją zamówił (§. 8).

Sól bydłowa wydawana będzie tylko zapakowana w workach po 50 kilogramów.

Worki do tego potrzebne muszą być takie, ażeby bez ich uszkodzenia nie można było soli bydłowej wydobyć, aż dopiero po otwarciu urzędowego zamknięcia. Worków takich, za zwrotem kosztów wyrobu, dostarczać będą gminom, sól bydłową bezpośrednio z c. k. Składów soli zabierającym, te Składy soli, innym zaś gminom, przerzuczone Biuro solne kolejowe.

Worki napełnione solą bydłową zamykane będą w c. k. Składach soli plombami ołowianemi. Oprócz

tego worki opatrywane będą winietą papierową barwy fioletowej z napisem: „Sól bydłowa z c. k. Składu soli w“ Za plomby i winiety papierowe nie będzie pobierana żadna należność.

§. 5.

Gospodarze każdej gminy, uprawnieni do poboru soli bydłowej, mogą odbierać ilość roczną tej soli, podług rozkładu indywidualnego na ich bydło przypadającą, tylko razem i jednorazowo, a to tylko przez przełożonego owego obszaru gminnego, gdzie bydło, dla którego żądają soli bydłowej, stoi w stajni i tylko w terminie dla tej gminy do poboru soli wyznaczonym.

Zamawiać i odbierać sól bydłową mają gminy w tych c. k. Składach soli, które Ministerstwo skarbu dla nich do tego przeznaczy.

Wszystkie gminy, w okręgu pewnej Władzy skarbowej krajowej leżące, w celu poboru soli bydłowej do tego samego składu soli przyłączone, podzielone będą na ośm grup takich, żeby na każdą z nich przypadała mniej więcej ósma część rocznej ilości soli bydłowej, jaka z owego składu soli na ten obszar krajowy będzie wydzielona. Każdej z tych grup wyznaczony będzie inny miesiąc do poboru soli bydłowej a to luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień lub wrzesień.

Jeżeli gmina zaniedba zgłosić się w miesiącu wyznaczonym dla niej do zamówienia soli i uczyni to dopiero później, w takim razie spóźnione jej zamówienie, o ile nadejdzie jeszcze przed dniem 1. października, załatwiane będzie dopiero po zaspokojeniu wszystkich gmin, którym miesiąc jego nadejścia do poboru soli bydłowej jest wyznaczony. Począwszy zaś od 1. października, wszelkie spóźnione zamówienia soli bydłowej załatwiane będą po kolei w jakiej będą nadchodziły, o ile zapasy soli na to wystarczą i tylko w takim razie, jeżeli nadejdą najpóźniej aż do końca listopada odnośnego roku.

Gminy przeto a względnie ich gospodarze dostawać będą przypadającą na nich ilość soli bydłowej z odnośnego c. k. Składu soli od razu na cały rok, jednak tylko w terminach powyżej wzmiankowanych i zamówienia częściowe od tej samej gminy nie będą przyjmowane.

Kolej ośmiomiesięczną ustanowi właściwa Władza skarbowa krajowa, po naradzeniu się nad tem w komisji, do której powołać należy po jednym reprezentancie Władzy administracyjnej krajowej,

Wydziału krajowego i Rady kultury krajowej a według okoliczności Towarzystwa rolniczego.

Po ustanowieniu tej kolei, Władze skarbowe krajowe za pośrednictwem Biura kontroli powiatowej straży skarbowej i Oddziałów straży skarbowejawiadomią każdą z osobna gminę swego obszaru urzędowego a to niezwłocznie dla uskutecznienia indywidualnego rozkładu soli bydłowej (§. 3), jaka ilość soli bydłowej została jej na rok wydzielona, tudzież z którego c. k. Składu soli i w którym miesiącu może sól bydłową odebrać.

Gdyby Ministerstwo skarbu uczyniło zmianę w przydzieleniu gmin do c. k. Składów Sali, także nowa kolej poboru soli bydłowej dla gmin tą zmianą dotkniętych będzie w sposób powyższy ustanowiona i gminom do wiadomości podana.

§. 6.

W każdej gminie, która nie jest całkiem wyłączona od poboru soli bydłowej (§. 1), przełożony jej winien wszystkim tym gospodarzom, którzy w tej gminie mają bydło w stajniach, oznajmić najpóźniej aż do 31. grudnia każdego roku wymiar soli bydłowej stosownie do rozkładu indywidualnego (§. 3) dla ich bydła przypadający a zarazem, który miesiąc do poboru tej soli został wyznaczony (§. 5) i wezwać ich, żeby najpóźniej aż do dnia 10. miesiąca przed miesiącem poboru oświadczyli, czy i jakiej ilości wydzielonej soli bydłowej żądają.

Gospodarze, pragnący dostać soli bydłowej, winni oświadczenie to złożyć w terminie oznaczonym bądź piśmiennie w podaniu niestęplowanem, do przełożonego swojej gminy wystosowanem, bądź też ustnie. Jeżeli ten lub ów gospodarz do poboru soli uprawniony, żąda mniejszej ilości soli bydłowej, aniżeli mu przy rozkładzie indywidualnym wydzielono lub wyraźnie zrzecze się całkiem poboru, albo, jeżeli aż do ostatniego dnia do zgłoszenia się wyznaczonego, wcale się nie zgłosi, co tyle znaczy jak gdyby się zrzekł, w takim razie można w stosunku ilości soli bydłowej, która w skutek tego stanie się wolną, zamawiać większą ilość soli bydłowej dla tych gospodarzy, którzy pragną dostać więcej niż im wydzielono; atoli ilość ta nie może przewyższać ilości, jakaby przypadła, gdyby na każdą jednostkę bydłową dla bydła jednego gospodarza (załączka A, kolumna 11) liczone 2 kilogramy.

Przełożony gminy winien w takim razie na ilości soli bydłowej, przypadające dla poszczególnych gospodarzy do poboru uprawnionych, które w rejestrze rozkładu soli bydłowej zapisane być powinny,

wygotować zaraz po upływie przereczzonego terminu zgłoszenia się, zamówienie sumaryczne, wolne od stępla a to podług wzoru w załączce C podanego i opatrzyć takowe pieczęcią gminy, datą i swoim podpisem.

Załączka C.

Zamawiana ilość soli bydłowej nie może w żadnym razie przenosić ilości rocznej dla odnośnej gminy wyznaczonej i powinna być tak zaokrąglona, żeby cyfra, ilość zamówioną w kilogramach wyrażająca, była przez 50 podzielna.

§. 7.

Przełożony gminy winien zamówienie soli bydłowej, stosownie do §. 6. wygotowane, posłać natychmiast do Biura kontroli powiatowej straży skarbowej.

Biuro kontroli powiatowej straży skarbowej, otrzymawszy zamówienie od takiej gminy, która od poboru soli bydłowej jest wyłączona, ma takowe przekreślić jako nieważne i odesłać przełożonemu gminy bez potwierdzenia. W innym przypadku winno sprostować i uzupełnić zapiski mylnie lub braki; zamówioną ilość soli bydłowej, która wyrażona być powinna w kilogramach, gdyby przenosiła ilość gminie wydzieloną, ma do tej ilości zredukować a gdyby nie była przez 50 bez reszty podzielna, zaokrąglić w myśl ostatniego ustępu §u 2go.

Następnie kierownik kontroli powiatowej straży skarbowej opatrzyć ma to zamówienie albo uwagą „sprawdzono i zatwierdzono“ albo wyraźnym dopiskiem, jakie poprawki lub uzupełnienia zostały poczynione, a wreszcie pieczęcią urzędową, datą, podpisem i najpóźniej w 48 godzin po otrzymaniu odesłać napowrót do przełożonego gminy.

§. 8.

Z zamówieniami soli bydłowej, potwierdzonemi w taki sposób przez właściwe Biuro kontroli powiatowej straży skarbowej, postępuje się jak następuje:

- a) te gminy, które same odbierają sól bydłową z c. k. Składów do jej wydawania przeznaczonych (§. 4), winny oddać je bezpośrednio w tychże Składach soli;
- b) inne zaś gminy winny nadesłać je, najpóźniej aż do dnia 10. miesiąca poboru, do Biura solnego c. k. Dyrekcji głównej austriackich kolei rządowych w Wiedniu, któremu poruczona została spedycja soli bydłowej.

Wysłaniem zamówienia soli bydłczej zając się ma każdy przełożony gminy sam. Dla ułatwienia jednak transportu soli bydłczej pełnymi wagonami pozwala się, żeby kilka gmin lub wszystkie, które z tego samego c. k. Składu, w tym samym miesiącu odebrać mają sól bydłczą i którym sól bydłczą ma być odstawiona na tę samą stacyą, nadsyłały do przerzeczonego Biura solnego kolejowego zamówienia swoje na sól bydłczą także wspólnie (zbiorowo), bądź przez jednego ze swoich przełożonych, bądź też przez prezesa tego stowarzyszenia rolniczego, w którego okręgu leżą.

Załączka D. W przypadku takim przełożony gminy lub prezes stowarzyszenia, obrany, pełnomocnikiem przez gminy łączące się z sobą celem wspólnego poboru soli bydłczej, wygotować ma podług wzoru podanego w załączce D konsygnacyą, obejmującą wszystkie tychże gmin zamówienia (z których jednak każde z osobna opatrzone być powinno potwierdzeniem w §. 7 przepisaniem.

Przerzeczony pełnomocnik owych gmin, wygotowujący konsygnacyą, do której dołączyć należy wszystkie zamówienia gmin (liczbami bieżąciami opatrzone), winien podać w niej dokładnie swój adres i charakter tudzież datę, podpisać ją własnoręcznie i tak samo, jak to się dzieje z zamówieniami poszczególnych gmin, wnieść najpóźniej aż do dnia 10. miesiąca poboru.

Jeżeli zamówienia lub konsygnacje posyła się pocztą, trzeba te posyłki dostatecznie frankować.

§. 9.

Tak c. k. Składy soli, jak i Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich badać będą niezwłocznie zamówienia soli bydłczej, do nich nadchodzące, przede wszystkim pod tym względem, czy zawierają przepisane w §. 7 potwierdzenie właściwego Biura kontroli powiatowej straży skarbowej, tudzież czy właściwy c. k. Skład soli i właściwy miesiąc poboru jest w zamówieniu podany. W szczególności c. k. Składy soli badać mają zamówienia bezpośrednio do nich nadchodzące (§. 8, a) także pod tym względem, czy przypadkiem rzeczona Dyrekcyja główna kolei w roku administracyjnym nie wydała już odnośnym gminom takiej ilości soli bydłczej jaka została im wyznaczona.

§. 10.

O ile zamówienie nie musi być zwrócone jako nieważne, ilości soli bydłczej, zamówieniom, według

okoliczności sprostowanym, odpowiednio, wydawać będą c. k. Składy soli tym gminom, które sól bydłczą same z owych składów odbierają (§. 8, a) — za natychmiastowem uiszczeniem w gotówce ceny kupna za sól przypadającej i kosztów pobocznych (§. 4) — do rąk osób, które zamówienie wnoszą a tem samem legitymują się jako pełnomocnicy gmin.

Gminy zaś pobierające sól bydłczą za pośrednictwem Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu, winny cenę kupna za zamówioną ilość soli bydłczej w stosunku ceny niższej 5 zł. za cetnar metryczny przypadającą, posłać rzeczony Dyrekcyi głównej zaraz z zamówieniem soli bydłczej i jeśli się posyła pocztą, dostatecznie frankować. W przypadku tym koszty poboczne, jakich wymaga pobór i odesłanie soli bydłczej zapłacić należy z dołu a to jednocześnie z kosztami przewozu (§. 12).

Gminy jednak mogą także po zniesieniu się wprzód w tej mierze z przerzeczonym Biurem solnem zapłacić za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności cenę kupna łącznie z kosztami pobocznymi, które Biuro solne w przypadku takim naprzód obliczy i gminom oznajmi.

Wszelkie posyłki pieniężne, do rzeczony Dyrekcyi głównej kolei adresowane, opatrywać należy wyraźnym dopiskiem: „na kupno soli bydłczej“.

Biuro solne pobiera przez swoich pełnomocników sól bydłczą z odpowiednich c. k. Składów soli i we właściwym miesiącu (§. 5), w miarę jak i pieniądze nadchodzą.

§. 11.

Dla każdej z osobna gminy, której sól bydłczą wydaje się bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich a więc wtedy, gdy sól bydłczą odbiera zbiorowo kilka gmin za konsygnacyą (§. 8), dla każdej z osobna gminy tą konsygnacyą objętej, wygotowują c. k. Składy soli według dołączonego wzoru E cedułę kontrolną, która (według Wzór E. okoliczności z dołączeniem konsygnacyi) razem z solą bydłczą odbierającemu ją pełnomocnikowi odnośnej gminy a względnie rzeczony Dyrekcyi głównej ma być doręczona, wszystkie zaś zamówienia zatrzymują c. k. Składy soli jako dowody do dziennika.

Cedule kontrolne idą razem z posyłkami soli bydlęcej jako zasłona transportu, aż do gmin mających je odebrać i przewoźcy winni oddać je razem z solą bydlęcą przełożonym tychże gmin.

Jednocześnie z wyprawieniem każdej z osobna posyłki soli, winny c. k. Składy soli odpisy ich cedule kontrolnych przelać bezpośrednio jako uwiadomienia właściwemu funkcyjnaruszowi skarbowemu wymienionemu w zamówieniach a względnie w cedułach kontrolnych.

§. 12.

Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich a względnie jego pełnomocnik posyła sól bydlęcą stosownie do §. 10 odebraną z przekazaniem przewoźnego (a według okoliczności także kosztów pobocznych), do ostatniej stacyi kolei żelaznej wymienionej w odnośnym zamówieniu lub konsygnacyi a ztąd wziętej także do ceduły kontrolnej. Przełożony gminy, lub prezes stowarzyszenia, który zamówienie a według okoliczności konsygnacyą wygotował, winien na tejże stacyi odebrać sól bydlęcą za opłatą kwoty powziątku i kazać ją odwieźć dalej aż do gminy, która ją ma otrzymać. Przerzeczony przełożony gminy lub prezes stowarzyszenia jest jako przewoźca odpowiedzialny solidarnie razem z osobą, której transport poruczy, za to, żeby owa posyłka soli bydlęcej porządnie i w czasie właściwym odstawiona została do uprawnionej gminy na ręce jej przełożonego.

Za przybyciem tamże trzeba sól bydlęcą aż do rozdania jej poszczególnym gospodarzom, do poboru uprawnionym, zachowywać w miejscu stosownem i całkiem bezpiecznem, pod zamknięciem urzędu gminnego.

Postanowienia te stosują się także do przewozu i zachowywania soli bydlęcej, którą c. k. Składy soli wydają bezpośrednio poszczególnym gminom a względnie ich pełnomocnikom.

§. 13.

O nadejściu do gminy posyłki soli bydlęcej przez tęż gminę zamówionej i onejże wydanej, winien przełożony tej gminy uwiadomić niezwłocznie właściwego funkcyjnarusza skarbowego, oznaczonego w cdule kontrolnej z posyłką idącej i podać czas dogodny do wykonania czynności urzędowych w następnym paragrafie określonych.

Funkcyjnarusz skarbowy potwierdzi najpóźniej w przeciągu 24 godzin odbiór tego uwiadomie-

nia i przy tej sposobności oznaczy dzień i godzinę wykonania owych czynności.

§. 14.

Wzmiankowany w poprzedzającym paragrafie funkcyjnarusz skarbowy winien w czasie do tego wyznaczonym (§. 13) spisać w odnośnej gminie, w obecności delegata zwierzchności gminnej, wywód oględzin nadeszłej posyłki soli bydlęcej a następnie odjąć z worków zamknięcie urzędowe i worki razem ze solą bydlęcą w nich zawartą oddać przełożonemu gminy. Wykonanie tej czynności urzędowej zanotować ma funkcyjnarusz skarbowy w rejestrze gminnym rozkładu soli (§. 3).

§. 15.

Przełożony gminy rozdziela sól bydlęcą, oddaną mu przez właściwego funkcyjnarusza skarbowego między gospodarzy, którzy ją u niego zamówili, podług zamówień tychże gospodarzy a względnie podług ilości soli jaka nadeszła i kwot, które za nią zapłacono.

Gdyby jaka część sprowadzonej soli miała zostać, przełożony gminy upoważniony jest wydać resztę z ograniczeniem niżej określonym i za zwrotem kosztów, także innym gospodarzom tego żądającym. Jednakże gospodarze ci powinni być w odnośnej gminie do poboru soli bydlęcej uprawnieni i ilość soli bydlęcej, którą jeden gospodarz po niższej cenie ogółem na rok otrzyma, nie może w żadnym razie przewyższać ilości największej w §. 6, ustęp 2 ustanowionej.

Ilości soli bydlęcej, każdemu gospodarzowi wydane, tudzież datę ich wydania, zapisywać należy w kolumnach 17—19 rejestru rozkładu soli (Załączka A).

§. 16.

Przełożeni wszystkich tych gmin, które nabywają sól bydlęcą po cenie niższej, tudzież wszystkie osoby ułatwiające przewóz soli bydlęcej, obowiązani są dozwalać funkcyjnaruszom skarbowym w każdym czasie przeglądania odnośnych zapisków, rejestrów i wszelkich papierów i pokazywać im sól bydlęcą, jaka kiedykolwiek będzie.

§. 17.

Stosownie do §. 2. ustawy z dnia 30. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 65) do wykroczeń przeciwko przepisom o dochodach niestałych, tyjącym się

soli bydłowej, stosowana być ma ustawa defraudacyjno-karna a mianowicie jako za ciężkie przekroczenia defraudacyjne w myśl §. 320 u. d. k. karani być mają ci, którzy soli bydłowej, wydanej im po cenie niższej, używają lub pozwalają używać jako soli kuchennej lub odstępują takową innym, albo sól bydłową wbrew przepisom nabywają, chociaż mogli poznać, że jest solą bydłową.

Takie ciężkie przekroczenie defraudacyjne karane będzie w myśl §. 320 a względnie 265 u. d. k. grzywną w kwocie dwa aż do dwanaście razy wziętej różnicy między powszechną ceną odnośnej ilości soli kuchennej a ceną niższą takiejże ilości soli bydłowej.

Stosownie do §. 1, a wszyscy ci gospodarze, którzy z powodu nadużycia soli bydłowej, nabytej po niższej cenie, uznani będą za winnych ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego mają być wyłączeni od dalszego nabywania takiej soli.

Gdyby w gminie nakazanych zapisków wcale nie utrzymywano, albo gdyby w ogóle pod tym względem stwierdzone zostały niewłaściwości wzniesające obawę istotnej szkody dla skarbu solnego, w takim razie prawo poboru soli bydłowej może być dla całej gminy zawieszona aż do powrotu stosunków zadowolniających.

Wyłączenie takie od nabywania soli bydłowej, zarządza co do poszczególnych gospodarzy Władza skarbową pierwszej instancji, co do całej zaś gminy, Władza skarbową krajową z дозволенiem odwołania się w przeciągu dni 30.

Rekursa rozstrzyga ostatecznie w pierwszym przypadku Władza skarbową krajową, w ostatnim Ministerstwo skarbu.

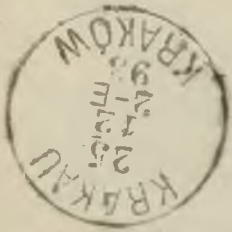
§. 18.

Ponieważ terminy wyznaczone w §. 3 a względnie 6 niniejszego rozporządzenia do uskutecznienia indywidualnego rozkładu ilości soli bydłowej poszczególnym gminom wydzielonych, na gospodarzy, bydło posiadających a względnie do oznajmienia gospodarzom ilości soli bydłowej na każdego z nich przypadającej, nie mogą już być na rok 1894 dotrzymane, postanawia się, że celem indywidualnego rozkładu soli bydłowej wydać się mającej w roku 1894, przełożeni gmin winni niezwłocznie, jak tylko otrzymają wiadomość o osnowie niniejszego rozporządzenia, zarządzić obliczenie ilości bydła gospodarzy w obszarach swoich gmin a jak tylko ilość soli bydłowej, na ich gminę przypadająca, będzie im stosownie do §. 5. rozporządzenia, oznajmiona, uskutecznić niezwłocznie rozkład tej ilości w myśl odnośnych wyżej podanych przepisów na gospodarzy bydło posiadających i uwiadomić poszczególnych gospodarzy, jakie ilości soli bydłowej na nich przypadają.

§. 19.

Władze skarbowe krajowe postarają się o wydanie w odpowiednich językach krajowych druków potrzebnych na registry rozkładu soli z objaśnieniem (§. 3 załączki A i B), tudzież na zamówienia soli bydłowej (§. 6 załączka C) i na konsygnacye (§. 8, załączka D), które to druki mogą poszczególne gminy nabywać za pośrednictwem właściwych oddziałów straży skarbowej zwracając koszta nakładu.

Plener r. w.

Załączka A

(do §. 3).

Kraj:

Siedziba właściwego

Powiat administracyjny:

biura kontroli powiatowej straży skarbowej:

Okrag sądowy:

Oddział straży skarbowej:

Regestr rozkładu soli bydłowej

w

gminie ,

na

rok 189 . . .

Ilość soli bydłowej wydzielona tej gminie	
Suma jednostek obliczona według zbadanej ilości bydła	
Ilość soli bydłowej na jedną jednostkę przypadająca	
C. k. skład soli, z którego sól bydłowa jest wydawana	
Miesiąc wyznaczony do poboru soli bydłowej	
Ilość ogólna soli bydłowej zamówiona przez przełożonego gminy	

Pieczęć urzędowa:

Nazwisko, data i podpis przełożonego gminy
(obszaru dworskiego):

Liczba bieżąca	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10		11				
	Gospodarza wiejskiego bydło posiadającego						Ilość bydła gospodarza wiejskiego obok wymienionego														Suma jednostek podanych w kolumnach 6, 8 i 10				
	Nazwisko i charakter		Miejsce zamieszkania				Nr. domu lub budynku gospodarskiego gmi- ny, w której bydło stoi w stajni	I. grupa: bydło ciężkie po 4 jedno- stki (t. j. wszelkie konie i zwie- rzęta rogate przeszło rok liczące)		II. grupa: jatołnik i osły po 2 je- dnostki (t. j. wszelkie zrebietka i zwierzęta rogate już odsadzone aż do jednego roku liczące, tu- dzież osły, muły i muloosły bez względu na wiek)		III. grupa: trzoda po 1 jednostce (t. j. wszelkie już odsadzone kozy, owce i świnie)		I l o ś ć		Sztuk		Jedno- stek		Sztuk			Jedno- stek		
								Gmina		Powiat administra- cyjny		Sztuk	Jedno- stek	Sztuk	Jedno- stek	Sztuk	Jedno- stek	Sztuk	Jedno- stek	Sztuk			Jedno- stek	Sztuk	Jedno- stek

Załączka B

(do §. 3.)

Objaśnienie

w jaki sposób ilość soli bydłowej, wydzieloną dla każdej gminy (w Galicyi i Bukowinie także dla każdego obszaru dworskiego), rozkładać należy na poszczególnych gospodarzy bydło posiadających i jak utrzymywać regestr rozkładu soli bydłowej, którego wzór podaje załączka A.

Ażeby otrzymać wymiar roczny, aż do którego każdy gospodarz, bydło posiadający, ma prawo dla swego bydła w pewnej gminie (obszarze dworskim) w stajni utrzymanego, dostać przez przełożonego tej gminy (obszaru dworskiego) soli bydłowej po cenie niższej 5 zł. za 100 *kg*, winien ten przełożony gminy przedewszystkiem, mianowicie zaś na rok 1894, stosownie do §. 18go niniejszego rozporządzenia Ministerstwa skarbu, niezwłocznie, jak tylko otrzyma wiadomość o tem rozporządzeniu, później w myśl §. 3go tegoż rozporządzenia w listopadzie każdego roku obliczyć sposobem niżej podanym ogólną ilość bydła swojej gminy (obszaru dworskiego) i zapisać ją w regestrze, który ułożony być ma ściśle podług wzoru w załączce A podanego:

Wszystkich gospodarzy, którzy w gminie trzymają bydło w stajniach, chociażby sami nie mieszkali w tej gminie, zapisać należy po kolei w kolumnach 1, 2 i 3 przerzeczonego rejestru a mianowicie ich nazwiska, charakter i miejsce zamieszkania (gminę i powiat administracyjny), pod liczbami bieżącymi, kładąc takowe w pierwszej i zgodnie z nią w przedostatniej kolumnie pionowej rejestru. W kolumnie 4 zapisuje się numera konskrypcyjne domów lub budynków ekonomicznych, w których przerzeczeni gospodarze w owej gminie swoje bydło zwyczajnie w stajni trzymają.

Kolumny rejestru 5 aż do 11 włącznie przeznaczone są na zapisanie ogólnej ilości bydła każdego z wzmiankowanych gospodarzy wyrażonej w jednostkach odpowiednich ilości soli dla każdego rodzaju bydła potrzebnej, w którymto celu rozmaite rodzaje bydła dzielą się na trzy grupy następujące:

- grupa I. bydło ciężkie, to jest wszelkie konie i zwierzęta rogate przeszło rok liczące;
- „ II. jałownik, to jest wszelkie konie i zwierzęta rogate już odsadzone, aż do jednego roku liczące, tudzież osły, (mułoośły, muły i osły) bez względu na wiek i
- „ III. trzoda, to jest wszelkie kozy, owce i świnię już odsadzone.

Najprzód więc trzeba zliczyć wszystko bydło ciężkie do tego samego gospodarza należące, sumę zapisać w kolumnie 5 pod liczbą bieżącą tegoż gospodarza, sumę tę pomnożyć przez 4 a iloczyn zapisać w kolumnie 6.

Następnie zlicza się wszystkie sztuki jałowika; sumę zapisuje się w kolumnie 7 i mnoży przez 2. Iloczyn zapisać należy w kolumnie 8. Sumę trzody zapisać należy w kolumnie 9, tudzież w kolumnie 10. Na zwierzęta ssące nie wyznacza się soli bydłowej, przeto się je pomija.

Teraz dodaje się jednostki zapisane w kolumnach 6, 8 i 10 każdej z osobna liczby bieżącej. Sumę tych jednostek zapisuje się w kolumnie 11.

Uskuteczniwszy te rachunki i zapiski co do wszystkich gospodarzy, którzy w owej gminie trzymają w stajniach bydło przerzeczonych rodzajów, dodaje się jednostki wszystkich gospodarzy zapisane w kolumnie 11. Sumę otrzymaną, która jest ogólną ilością jednostek wszystkiego bydła całej gminy zapisuje się na pierwszej tytułowej stronie rejestru.

Ilość soli bydłowej gminie wydzieloną i onejże oznajmioną, podzieliwszy przez oznaczoną wyżej ogólną sumę jednostek, otrzyma się ilość soli przypadającą na jedną jednostkę i takową zapisuje się także na stronie tytułowej rejestru. Gdyby na jedną jednostkę wypadło więcej niż 2 *kg*, w takim razie tylko 2 *kg* wolno przyjąć do rachunku.

Teraz oblicza się ilość soli bydłowej przypadającą na każdego gospodarza a to w taki sposób, że rzeczony wymiar soli, na jedną jednostkę przypadający, który jednak nie może przenosić ilości 2 *kg*, mnoży się przez ilość jednostek, jaką każdy gospodarz stosownie do kolumny 11 posiada. Otrzymany iloczyn zapisuje się według kolei odpowiednich liczb bieżących w kolumnie 12.

Jeżeli który z gospodarzy pobiera sól jako deputat lub z łaski, którą dostaje od skarbu bądź bezpłatnie bądź po niższej cenie jak po 5 zł. za 100 *kg* (co zdarza się mianowicie w dobrach skarbowych górno-austryackich i styryjskich, tudzież w miejscu, gdzie się znajdują c. k. żupy, któreto przypadki c. k. biuro kontroli powiatowej straży skarbowej oznajmi naprzód zwierzchności gminy, której się to tyczy) — ogólną ilość takiej soli, którą gospodarz ten rocznie dostaje, zapisuje się w rubryce 13, następnie odciąga się ją od ilości podanej w rubryce 12 i różnicę, będącą rzeczywistym wymiarem, aż do którego gospodarz ten w roku administracyjnym może żądać soli bydłowej, zapisuje się w kolumnie 14.

Jeżeli taki przypadek nie zachodzi, w kolumnie 13 na linii odnośnego gospodarza, robi się kreskę, a liczbę zawartą w kolumnie 12 zapisuje się także w kolumnie 14.

Następujący przykład ułatwi zrozumienie postępowania wyżej opisanego:

Przykład:

Gminie Więckowice wydzielono dajmy na to 1800 *kg* soli bydłowej. Gospodarzy mających tam w stajniach bydło jest 15 a jeden z nich na którego bydle objaśni się w sposób obliczania i zapisywania, nazywa się Wojciech Gwiazdoń i jest kmieciem.

Posiada on dwa konie sześciolatki, 1 źrebię ssące, 6 wołów jarzmnych i 2 woły opasowe, 7 krów i jałowic przeszło po roku liczących, 3 cielęta odsadzone mające po 3 kwartały, 2 cielęta ssące, 1 osła, 2 kozy, 24 owce, 6 świń i 12 prosiąt (jeszcze ssących); przeto pod liczbą bieżącą 1 zapisuje się a mianowicie:

w kolumnie pionowej 1: Wojciech Gwiazdoń, kmieć;
" " " 2 (gmina): Więckowice;
" " " 3 (powiat administracyjny): Sambor;
" " " 4 (Nr. konskr. domu): 14;
" " " 5 (sztuk bydła ciężkiego): 17 [bo ma 2 konie, 8 wołów i 7 krów a to czyni razem 17];
" " " 6 (jednostek bydła ciężkiego): 68 [to jest: 17 pomnożone przez 4];
" " " 7 (sztuki jałownika): 4 [bo ma 3 cielęta odsadzone mniej niż po roku liczące i osła, co czyni razem 4];
" " " 8 (jednostek jałownika): 8 [to jest 4 pomnożone przez 2];
" " " 9 i 10 (trzoda): 32 [bo ma 2 kozy, 24 owce i 6 świń, razem 32 sztuki];
" " " 11: 108 [bo tyle czyni suma jednostek w kolumnach 6, 8 i 10 a mianowicie $68 + 8 + 32 = 108$].

Jak z bydłem Gwiazdonia tak samo postąpić należy z bydłem wszystkich innych 14 gospodarzy więckowickich. Następnie dodaje się wszystkie jednostki zapisane w kolumnie 11. Dajmy na to, że suma tych jednostek wynosi 1500, tę więc liczbę zapisać trzeba na stronie tytułowej rejestru, poczem ilość roczną soli bydłowej, gminie więckowickiej wydzieloną, to jest 1800 *kg* dzieli się przez 1500, co daje $(1800 : 1500 =) 1.2$ *kg* a przeto mniej niż największa dozwolona ilość. Na jedną jednostkę wypada więc 1 *kg* i 200 *g* soli bydłowej. Ponieważ Gwiazdoń ma 108 jednostek (kolumna 11), a nie pobiera soli jako deputat ani z łaski, ma prawo dostać w roku administracyjnym aż do 108×1.2 , to jest 129 *kg* 600 *g* soli bydłowej. Skoro tak jest, tedy w kolumnie 13 na linii liczby bieżącej 1 trzeba zrobić kreskę a w kolumnie 12 i 14 pod kilogramami i gramami zapisać liczbę 129 *kg* 600 *g*.

Załączka C

(do §. 6.)

Kraj koronny :

Siedziba właściwego

Powiat administracyjny :

biura kontroli powiatowej straży skarbowej :

Okrąg sądowy :

Oddział straży skarbowej :

Zamówienie soli bydłowej

dla

Gminy *)

stosownie do ustawy z dnia 30. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 65 i §. 6 rozporządzenia Min. sk. z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176.

1		2		3		4		5		6		7	
Ilość soli bydłowej		Cena taryfowa przypadająca 100 kg 5 zł.		Z c. k. składu soli (zupy)		Poboru							
wydzielona	zamówiona												
kilogramów		zł.	c.	w	kraj	miesiąc	rok						

Najbliższej gminy leżąca

Pieczęć urzędowa, data i podpis zamawiającego

stacya kolei żelaznej

przełożonego gminy :

Potwierdzenie (albo sprostowanie)

kierownika kontroli powiatowej straży skarbowej :

Jego pieczęć urzędowa, data i podpis :

*) Jeżeli w krajach wielojęzycznych gmina ma w każdym języku inną nazwę, wpisać tu należy nazwę użytą przy urzędowym rozkładzie soli bydłowej (§. 5).

Załączka D

(do §. 8.)

Do Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu.

K o n s y g n a c y a

do

zbiorowego zamówienia soli bydłowej gmin wewnątrz wymienionych przez przełożonego
prezesa. (nazwisko, charakter i adres) gminy
towarzystwa rolniczego
. (dokładne oznaczenie gminy lub stowarzyszenia)
.

w myśl §. 8 rozporz. Min. sk. z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176.

1.	Ilość gmin w konsygnacyi objętych	
2.	Ogólna ilość soli bydłowej w kilogramach przez te gminy łącznie zamówiona	
3.	Z c. k. składu soli w	
4.	W miesiącu poboru	
5.	Stacya kolei żelaznej, na którą cała zamówiona ilość soli ma być posłana	
6.	Adres, pod którym wyprawić należy tę posyłkę	

Pieczęć gminy lub stowarzyszenia.

Data i podpis własnoręczny
(wymienionego wyżej przełożonego gminy lub prezesa
stowarzyszenia wygotowującego tę konsygnacyę.)

Nr.

Załączka E

(do §. 11.)

Cedula kontroli.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Gminy, dla której wydano sol bydłęcą				Data wydania soli bydłowej			Soli bydłowej wydano		Osoby, której sol bydłęcą wydano			Jeżeli Dyrekcya główna kolei posyła, ostatnia stacya posyłki soli bydłowej	Osoby, która sol bydłęcą przewieźć ma od ostatniej stacyi kolei aż do gminy uprawnionej do poboru		
nazwa	powiat admnistracyjny	krój	właściciel c. k. oddział strażnicy skarbowej	dzień	miesiące	rok	liczba worków po 50 kg	waga ogólna w kg	nazwisko	charakter	miejsce zamieszkania			nazwisko	charakter

Ilość soli bydłowej wydana mniejszem przez podpisany c. k. Skład soli odstawić należy według postanowien o przewozie towarów kontroli podlegających, bez odjęcia lub naruszenia zamknięcia skarbowego na każdym worku umieszczonem, razem z tą cedulą kontrolną, bezpośrednio do gminy w kolumnie I wymienionej, tam zaś do jej przelozonego, a ten niezwłocznie po nadejściu posyłki wiadomie ma właścicielowi c. k. Oddział strażnicy skarbowej (kolumna 4), do którego należy odjęcie zamknięcia skarbowego.

C. k. Urząd Kontrola **sprowadzany soli w**

Pieczęć urzędowa:

Data i podpis: